

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/46/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010097
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7219010097.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. novembra 2022, v trestnej veci proti obžalovanému Y. A. Y., pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 26. januára 2022 sp. zn. 3T/6/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd

o s l o b o d z u j e

obžalovaného Y. A. Y., nar. 5. 4. XXXX v M., bytom V., N. námestie č. X spod obžaloby Okresnej prokuratúry Košice II sp. zn. 3 Pv 201/18/8803-20 zo dňa 16. 1. 2019 podanej pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., § 138 písm. g/, písm. h/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

približne od novembra 2017 do 23. 4. 2018 ako vedúci vychovávateľov v N.-výchovnom sanatóriu v V. na ulici M. X opakovane sexuálne zneužíval mal. S. B., nar. XX. XX. XXXX a to predovšetkým tým spôsobom, že pred ním na toalete vykonával fyziologické potreby, pričom maloletého nútil tak, že ho držal za obe ruky, aby sa na neho pozeral, obnažoval intímne oblasti pred dieťaťom, masturboval, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 26. januára 2022 sp. zn. 3T/6/2019 uznal obžalovaného Y. A. Y. vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukázaním na § 138 písm. g/, písm. h/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

v presne nezistenom čase v období od novembra 2017 do polovice marca 2018 ako vedúci vychovávateľov v N.-výchovnom sanatóriu v V. na ul. M. č. X v rozpore s povinnosťou podľa § 5 ods. 2 písm. a/ zák. č. 317/2009 Z. z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov chrániť a rešpektovať práva dieťaťa - žiaka, aby dosiahol sexuálne vzrušenie, vykonával na toalete pred maloletým S.H., nar. XX. XX. XXXX žiakom prípravného ročníka svoje fyziologické potreby, dotýkal sa jeho pohlavného údu a okolie konečníka mu natieral štiplavým krémom.

Súd mu za to uložil podľa § 201 ods. 2, § 38 ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti výkonu práce pedagogického zamestnanca a odborného zamestnanca v školách, školských zariadeniach, liečebno-výchovných zariadeniach a iných zariadeniach, v ktorých sa realizuje proces výchovy a vzdelávania maloletých osôb na dobu troch rokov.

Proti tomuto rozsudku zahlásil obžalovaný odvolanie priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 26. 1. 2022. V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že napadnuté rozhodnutie okresného súdu považuje za nezákonné, nedôvodné a založené na nesprávnom skutkovom posúdení veci. Súd dospel k záveru o jeho vine predovšetkým na základe výpovede matky, ktorej sa mal maloletý zmieniť okrem iného o tom, že má tajomstvo s ujom A.. Uviedol, že súd rozhodol výlučne na základe dohadov a pravdepodobností, bez existencie relevantného dôkazu, na základe ktorého by bolo možné urobiť spoľahlivý záver o tom, že sa skutok stal a že ho on spáchal. Súd jednoznačne hodnotil dôkazy výlučne v jeho neprospech a dôkazy, ktoré svedčili v jeho prospech bagatelizoval, prípadne na tieto vôbec neprihliadol. Súd konštatoval, že jeho obranu nevyhodnotil ako zásadnú, vylučujúcu záver, že sa dopustil sexuálneho zneužívania. Uvedené zdôvodnenie konajúceho súdu zreteľne odzrkadľuje, ako dospel k záveru o vine obžalovaného. Konajúci súd evidentne opomenul, že obžalovaný nie je povinný svoju nevinu dokazovať, je to práve prokurátor, ktorý nesie dôkazné bremeno, pričom na uznanie viny v žiadnom prípade nepostačuje skutočnosť, že nebol vylúčený záver, že sa žalovaného skutku dopustil, nakoľko na žiadnom stupni pravdepodobností nie je vylúčená možnosť opačného záveru. Obrana obžalovaného nepozostávala len z tvrdenia, že matka maloletého zle vyhodnotila situáciu so skrývačkou v umývarke, ako sa to súd snažil zjednodušiť. Podľa výpovede matky maloletého, ako aj ambulatnej psychologičky zmeny v správaní u maloletého pozorovali od novembra r. 2017, kedy sa začalo u maloletého prejavovať výrazné sexualizované správanie. Podľa výpovede pedagogických pracovníčok centra obžalovaný dokonca ani nemal reálnu možnosť byť s maloletým L. osamote a rovnako nebolo možné maloletého nepozorovane odviezť do nejakej inej miestnosti. Súd nevysvetlil, ako je možné, že sexualizované správanie u poškodeného sa vyskytlo skôr, ako vôbec prišiel obžalovaný s maloletým do kontaktu a podľa súdu výpovede pedagogických pracovníčok sa týkali len hodnotenia pôsobenia obžalovaného na pracovisku.

Trestné stíhanie obžalovaného bolo začaté na základe znaleckého posudku T.. U. M., T., znalkyne, ktorá je toho času už vyčiarknutá zo zoznamu znalcov z dôvodu početných závažných odborných pochybení pri vyhotovovaní znaleckých posudkov. Evidentnú neprofesionalitu znalkyne mal súd možnosť vidieť na videozázname z výsluchu maloletého, kedy znalkyňa viedla výsluch maloletého na základe sugestívnych otázok a priam vkladala maloletému slová do úst, ktoré chcela počuť, pričom v rámci znaleckého posudku úplne ignorovala tie časti výpovede maloletého, ktoré jej do kontextu zneužitého dieťaťa nezapadali. Predsedníčka senátu po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa v tomto smere stotožňuje s obhajobou a znalecký posudok vypracovaný znalkyňou T.. U. M., T. a výsluch maloletého preto neakceptovala. Uvedené ústne odôvodnenie súdu sa však z neznámych dôvodov nepremietlo do písomného odôvodnenia, práve naopak, súd na str. 8 napadnutého rozsudku konštatoval, že maloletý má nízke lži skóre a nemá patologické špecifiká. Tieto údaje však vyplývajú jedine z namietaného znaleckého posudku, ktorý súd neakceptoval. K záveru, či bolo dieťa skutočne sexuálne zneužitá je v danom prípade možné dospieť jedine na základe znaleckého dokazovania, čo v konaní absentuje, nakoľko znalecký posudok vypracovaný znalkyňou T.. U. M. je nepoužiteľný, k záveru ktorému dospel aj konajúci súd, avšak tento svoj názor opomenul uviesť v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Ďalej poukázal na výpovede svedkov Y.. F. F. a T. Y. na hlavnom pojednávaní, ktoré súd hodnotil konštatovaním, že poznatky o údajne odlišných situáciách, ako ich podával maloletý, pokiaľ ide o letisko a facku v škôlke v A., neboli dostatočne spoľahlivo objektivizované, aby svedčili paušálne o jeho nedôveryhodnosti. Nie je zrejmé, čo mal súd na mysli tým, že predmetné skutočnosti neboli dostatočne spoľahlivo objektivizované. Je zrejmé, že tieto okolnosti svedčia v jeho prospech, výrazne spochybňujú hodnovernosť maloletého a povinnosťou súdu bolo na tieto skutočnosti prihliadať, aj keď svedčia v prospech obžalovaného. K samotnej hodnovernosti maloletého poukázal na jeho výsluch zo dňa 4.5.2018, kde maloletý sa celý čas hrá, vymýšľa si, uviedol napríklad, že boli všetci vyzlečení, aj praktička. Predmetný výsluch jasne preukazuje, že maloletý nie je schopný samostatne na položené

otázky odpovedať a odpovedá len počutými výrazmi, ktoré navyše následne aj neguje. Neodborný výsluch maloletého znalkyňou jasne preukázal, že maloletý v podstate vo svojich odpovediach len reprodukuje už počuté, a bolo by absurdné sa domnievať, že matka maloletého pristupovala pri vyťažovaní syna odbornejším spôsobom. Neustále kladenie sugestívnych otázok či už strany matky, psychologov a znalkyne viedlo k tomu, že si dieťa tieto výrazy osvojilo. Odborná literatúra takéto správanie presne popisuje a to najmä u detí z rozvrátených rodín a označuje to výrazom ako tzv. „vypožičané scenáre“, kedy dieťa len reprodukuje to, čo už počulo. To, či ide o tzv. vypožičané scenáre možno veľmi jednoducho zistiť tak, že v takom prípade keď sa od dieťaťa vyžaduje bližšie vysvetlenie, nevie poskytnúť uspokojivú odpoveď, čo možno pozorovať aj v predmetnom prípade u maloletého L..

Uviedol, že na druhej strane mal súd dostatočne spoľahlivo objektivizované, že obžalovaný užíva alkohol nie len sporadicky a to na základe toho, že dňa 22.1.2018 riadil osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu. Na základe tejto skutočnosti súd dospel k presvedčeniu, že užíva alkohol permanentne a to aj na pracovisku. Podľa súdu teda nie je podstatné, že každý jeden zamestnanec zariadenia ho opísal ako zodpovedného a obľúbeného učiteľa, nie je podstatné, že znaleckým skúmaním bolo preukázané, že netrpí závislosťou na alkohole, ako ani na iných psychoaktívnych látkach, ale podstatné je, že dňa 22.1.2018 (mimo pracoviska) riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu.

Poukázal aj na znalecký posudok znalca R.. Y.. R. G., z ktorého vyplýva, že obžalovaný netrpel a ani toho času netrpí sexuálnou úchylkou. PPG vyšetrenie potvrdilo heterosexuálnu orientáciu na zrelé ženské objekty a nepreukázalo žiadne preferencie pedofilných foriem sexuálneho správania. Na predmetný znalecký posudok súd vôbec neprihliadol a podľa jeho názoru je úplne irelevantné, že obžalovaný netrpí sexuálnou deviáciou, nakoľko podľa súdu znalec-sexuológ intoxikáciu návykovou látkou označil za možný spúšťač sexuálne delikventného konania aj u jedinca, ktorý netrpí sexuálnou deviáciou. Uvedené tvrdenie súdu nie je pravdivé, nakoľko znalec sa takýmto spôsobom nevyjadril ani v rámci jeho výpovede na hlavnom pojednávaní a takéto konštatovanie nevyplýva ani zo znaleckého posudku. Má za to, že súd hodnotil dôkazy nezákonným spôsobom, ktorý sa vymyká akejkolvek elementárnej logike a to navyše výlučne v neprospech obžalovaného. Dôkazný stav, ktorý pozostáva v podstate len z výpovede matky maloletého, bol možno postačujúci na začatie trestného stíhania vo veci, ale podľa názoru obhajoby zabezpečené dôkazy neodôvodňovali ani vznesenie obvinenia a skutočnosť, že obžalovaný bol dokonca na základe prezentovaných nejednoznačných a vágnych dôkazov odsúdený z tak závažného trestného činu, je priam zarážajúce. Pravdepodobný poznatok vyplývajúci z nepriamych dôkazov nemôže mať sám osebe dôkazný význam v trestnej veci, nakoľko na žiadnom stupni pravdepodobnosti nie je vylúčená možnosť iného záveru. Súd nemá predpokladať pravdu, ale má rozhodovať na základe jednoznačne zistených a preukázaných skutočností, teda objektívnych dôkazoch, ktoré v predmetnom konaní absentujú.

V nadväznosti na vyššie uvedené skutočnosti, po ich zvážení navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/ Trestného poriadku zrušil a sám vo veci rozhodol tak, že podľa § 285 písm. c/ Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby oslobodí, alternatívne vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Na podklade odvolania obžalovaného krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Okresný súd v danej veci vykonal zákonné a vyčerpávajúce dokazovanie v rozsahu dostatočnom na meritórne rozhodnutie o obžalobe okresnej prokuratúry. V rámci hodnotenia vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval, že vo veci existujú dve skupiny dôkazov, kde jedná vypovedá o pozorovaní zásadnej a veku absolútne neprimeranej zmeny v správaní maloletého poškodeného, druhá skupina dôkazov sa týka v zásade len hodnotenia pôsobenia obžalovaného na pracovisku. Prvú skupinu tvoria výpovede matky, starej matky, otca, uja a psychologičky, ktoré si vzájomne neodporujú. V nej má podľa názoru okresného súdu nosnú pozíciu predovšetkým výpoveď matky, ktorej sa maloletý zmienil okrem iného aj o tom, že má tajomstvo s ujom A.. O tom, že by mal tajomstvo aj s inou osobou, jej syn nehovoril. Výpoveď tejto svedkyne súd vyhodnotil ako dôveryhodnú, nezistiac motív, pre ktorý by v tak citlivej otázke ako je sexuálne zneužívanie vlastného dieťaťa, starostlivá matka fabulovala takýto stresujúci a nepríjemný príbeh a krivo obvinila obžalovaného, ktorý s jej synom v zariadení vzhľadom

na jeho pracovné postavenie ani nemohol byť oficiálne v najčastejšom kontakte. Okrem pozorovania svedkyňa - matka poškodeného čerpala poznatky aj z vyjadrení syna, po odbornom vyšetrení ktorého bolo konštatované, že má nízke Iží skóre, nemá patologické špecifiká a že javil známky sexuálneho zneužívania. Pokiaľ sa vyskytli v rámci dokazovania aj poznatky o údajne odlišných situáciách, ako ich podával maloletý, pokiaľ ide o letisko a facku v škôlke v A., podľa názoru súdu neboli dostatočne spoľahlivo objektivizované, aby svedčili paušálne o jeho nedôveryhodnosti.

Z obsahu svedeckých výpovedí zamestnancov liečebno-výchovného sanatória mal okresný súd preukázané, že obžalovaný sa ku kolegom správal slušne, ústretovo, mal výborné rodinné zázemie. S maloletým poškodeným prichádzal do kontaktu pri športových aktivitách a aj ako zastupujúci vychovávateľ. Na správaní maloletého L. v zariadení nepozorovali nič zvláštne.

Obranu obžalovaného, založenú na tom, že matka maloletého zle vyhodnotila situáciu s obyčajnou skrývačkou v umývarke, pričom s poškodeným mohol ísť aj do kabinetu pre športové pomôcky vyhodnotil súd ako nepodstatnú a nevylučujúcu záver, že sa obžalovaný dopustil sexuálneho zneužívania maloletého L.. Súd pri formovaní daného záveru vychádzal aj zo zistenia o jeho správaní sa mimo pracoviska, ktoré spochybňuje jeho povest' kvalitného vedúceho zamestnanca a milujúceho otca dobre fungujúcej rodiny. Z listinného dôkazu, ktorý sa týka jeho konania v mesiaci január 2018, ktoré zapadá do žalovaného obdobia, vyplýva pre okresný súd nie len príležitostný konzum alkoholu obžalovaným. Znalec sexuológ práve intoxikáciu návykovou látkou označil za možný spúšťač sexuálne delikventného konania aj u jedinca, ktorý netrpí sexuálnou deviáciou. Preto súd výpoveď obžalovaného vyhodnotil ako účelovú, pričom žiaden dôkaz ju rozhodným spôsobom nepotvrdil, čo vyplýva aj zo samotného spôsobu páchania danej trestnej činnosti, teda nie pred svedkami.

Na základe takto zhodnoteného dokazovania dospel okresný súd k vine obžalovaného, pričom podľa výsledkov uvedeného dokazovania okresný súd ustálil skutkový stav veci trochu inak, ako bol skutok uvedený v obžalobe, preto za splnenia podmienky totožnosti skutku došlo k jeho modifikácii oproti obžalobe.

Preskúmaním daných myšlienkových postupov, spôsobu hodnotenia dôkazov a najmä tých dôkazov, ktoré si navzájom odporujú, z pohľadu obhajobných námietok, uvedených v odvolaní obžalovaného dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd pri svojich úvahách nezohľadnil všetky okolnosti prípadu, pričom v jeho argumentácii, ktorá tvorí obsah odôvodnenia napadnutého rozsudku, sa nedajú nájsť odpovede na mnohé namietané skutočnosti. Obhajoba obžalovaného kritickým spôsobom analyzuje úvahy okresného súdu, pričom poukazuje na konkrétne aspekty vykonaného dokazovania, ktoré hodnotí jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach s ďalšími preukázanými skutočnosťami, pričom obhajobou vyslovené názory a hodnotenia vyznievajú veľmi presvedčivo, čo v konečnom dôsledku vedie k spochybneniu správnosti úvah okresného súdu do tej miery, že nie je možné sa stotožniť s tou argumentáciou, na základe ktorej sa okresný súd priklonil na tú stranu dôkazov, ktoré svedčili v prospech viny obžalovaného.

Odvolanie obžalovaného odvolací súd vyhodnotil ako dôvodné a vecne správne. Možno súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že na uznanie viny v žiadnom prípade nepostačuje skutočnosť, že nebol vylúčený záver, že sa obžalovaný dopustil žalovaného skutku, nakoľko na žiadnom stupni pravdepodobnosti nie je vylúčená možnosť opačného záveru. Aj podľa názoru odvolacieho súdu aj po vykonaní celého dokazovania zostalo nezodpovedané prečo sa zmeny v správaní poškodeného pozorovali už od novembra 2017, keď podľa triedneho výkazu obžalovaný v triede maloletého zastupoval až v priebehu mesiaca marec 2018, pričom podľa výpovede pracovníčok pedagogického centra obžalovaný dokonca ani nemal reálnu možnosť byť s maloletým osamote a rovnako nebolo možné maloletého nepozorovane odviezť do inej miestnosti. Aj keď si odmyslíme daný fakt, nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by obžalovaný napriek tomu, že oficiálne nemal možnosť prísť do kontaktu s poškodeným, si vytvoril nejakú faktickú príležitosť byť s poškodeným osamote, kedy by sa mohol dopustiť inkriminovaného konania. Žiaden svedok obžalovaného neprichytil pri skutku ani nevidel vychádzať obžalovaného s poškodeným z nejakej miestnosti za podozrivých okolností. Záver o tom, že maloletý bol sexuálne zneužívaný resp. spojenie tohto jeho zneužitia s osobou obžalovaného malo byť podľa názoru okresného súdu preukázané aj na základe výsledkov znaleckého dokazovania vykonaného T. M.. Pred súdom prvého stupňa bol prehraný záznam z vylúčeného vypočutia maloletého za účasti menovanej znalkyne a vyšetrovatelky. Senát odvolacieho súdu sa rovnako oboznámil s daným

dôkazom a musí konštatovať, že sa stotožňuje s názorom obhajoby, pokiaľ ide o zákonnosť, odbornú dôveryhodnosť a presvedčivosť vykonaného výsluchu a vypracovaného znaleckého posudku. Pokiaľ aj zo znaleckého posudku vyplýva, že maloletý má nízke Iži skóre a nemá patologické špecifiká, tým že znalecké dokazovanie nie je automaticky nadriadené iným dôkazným prostriedkom, ale tak ako aj iné dôkazy musí byť posudzované jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach so všetkými ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, dospel odvolací súd k názoru, že výsluch maloletého a vypracovaný znalecký posudok nemožno akceptovať ako dostatočne presvedčivé dôkazy. Problematický a miesta až neprípustný spôsob vedenia výsluchu vyvoláva dôvodné pochybnosti nielen o dôkaznej hodnote tejto výpovede, ale aj samotného znaleckého dokazovania. Popri uvedenom sú závery znaleckého posudku a samotná dôveryhodnosť maloletého spochybnená nielen priebehom výsluchu, a obsahom odpovedí maloletého, ale aj v spojení s ďalšími okolnosťami, ktorým okresný súd neprípustne väčší význam.

Aj s ďalšími dôvodmi odvolania obžalovaného sa druhostupňový súd stotožnil, v dôsledku čoho považoval vyslovený výrok o vine obžalovaného za nesprávny nakoľko, okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho došlo k nesprávnej aplikácii ustanovení Trestného zákona o naplnení skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Uvedené viedlo odvolací súd k potrebe zrušenia celého napadnutého rozsudku. Okresný súd vykonal zákonné dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre rozhodnutie o vine obžalovaného, pričom objektívne krajský súd nevidel žiadnu skutočnosť resp. smer, v ktorom by bolo možné ešte doplniť vykonané dokazovanie, ktoré by prispelo k lepšiemu preukázaniu predmetného skutku a tiež nevedel označiť žiadny ďalší dôkaz, na základe ktorého by bolo možné ľahšie sa prikloniť sa na stranu viny alebo neviny obžalovaného. Keďže pochybenie zo strany okresného súdu spočívalo len v nedostatočnom posúdení všetkých okolností prípadu, ktoré vyplynuli z vykonaného odkazovania, mohol odvolací súd, bez potreby vrátenia veci okresnému súdu na doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie, sám vyhodnotiť vykonané dokazovanie a to aj s prihliadnutím na obhajobnú argumentáciu a vo veci rozhodnúť. Preto súd za splnenia podmienok § 322 ods. 3 Tr. por. pristúpil k vyhodnoteniu vykonaného dokazovania a sám vo veci rozhodol.

Pri posúdení viny obžalovaného vychádzal odvolací súd z dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa, pričom obdobne ako okresný súd aj krajský súd mal za preukázané, že obžalovaný ku skutku, kladenému mu obžalobou za vinu vypovedal, že jedného dňa v popoludňajších hodinách bol v triede a zapisoval niečo do triednej knihy, keď sa praktička U. so L. a Y. začali hrať v triede a v chodbičke na schovávačku. Pretože veľmi chceli, aby sa tiež zapojil a nevidel v tom nič nenormálne, schoval sa s deťmi v umývarke, bola tam tma, dvere nechal poodchýlené, nevedel, že L. sa bojí tmy. V umývarke boli spolu asi 1 minútu, keď prišla matka maloletého. Skrývačku považoval za bežnú vec. Pripustil, že L. s ním mohol byť aj v jeho kabinete, keď išli pre športové pomôcky. K svojmu pôsobeniu v zariadení uviedol, že je vedúcim vychovávateľov asi 10 rokov, pracuje v ňom 22 vychovávateľov a 8 pomocných vychovávateľov. V jednej výchovnej skupine bolo maximálne 8 detí a pripadal na ňu jeden vychovávateľ. Počas dňa bolo na pracovisku obvykle 12 vychovávateľov, v prípravnom ročníku mali vychovávateľa pracovnú dobu od 10,30 hod. do 17,30 hod., Stávalo sa, že sa triedy spájali, keď deti postupne odchádzali, v spoločnej skupine mohlo ostať maximálne 8 detí.

Matka mal. poškodeného N. Q. vypovedala, že od novembra 2017 začala pozorovať zmeny v synovom správaní. Mal premenlivú náladu, kričal, niekedy to išlo až do afektu, vykrikoval zo sna, „nechaj ma, budem dobrý“, začal sa v noci pomočovať a stávalo sa mu to aj v zariadení v F.. Koncom roku 2017 sa sťažoval, že ho bolí zadoček, mal ho červený, zaparený, na rukách a nohách mal modriny. Videla, ako si nahý naslinil palce a dával ich do zadočku, povedal, že sa takto hrajú v škole. Keď prišla reč na moč, povedal, že „je to biela cikanica, ide z pipíka, je taká ako jogurt“. Do školy chodil rád ale do družiny menej, pýtal sa, prečo nemôže ísť skôr domov.

V polovici marca 2018 niečo po 16,00 hodine išla pre syna, trieda bola prázdna, otvorila jej vychovávateľka z vedľajšej triedy. Z chodby prišla praktička a povedala, že sa hrajú na skrývačky na záchode. Otvorila dvere, bola tam tma, prvý vyšiel jej syn, potom jeho spolužiačka a napokon obžalovaný. Ostala „obarená“, zobrala syna a odišla. V aute sa ho na to pýtala, jeho reakcia bola neprimeraná, kričal, že nič zlé neurobil a že má s učiteľom tajomstvo, o iných učiteľoch, nikdy takto nereagoval. Keď sa k tomu neskôr vrátila, trval na tom, že majú s obžalovaným tajomstvo a že jej ho nepovie, lebo by ho nikdy nepochopila. O deň - dva, keď bola pre syna, bol v triede opäť obžalovaný,

vtedy sa ho opýtala na tú skrývačku v tme na WC, zľahčoval to, uhýbal pohľadom, ani nevyšiel z triedy. Keď vec riešila cez riaditeľku, už sa ospravedlňoval a spochybňoval jej tvrdenie, že boli na WC v tme. Keďže priebežne chodila so synom k psychologičke, tá nadobudla podozrenie, že ide o sexuálne zneužívanie. Riadila sa jej pokynmi, asi po dvoch mesiacoch sa ho opäť opýtala na obžalovaného, povedal jej, že mu nemá veriť, že boli spolu na záchode, videli sa obaja nahí a ako obaja „čurajú“. Povedal, že ho chytal za „pipíka“ a že mu natieral zadok štipľavým krémom ako „paprika“, že ho to veľmi bolelo, kričal, až ho z toho bolelo brucho. L. od apríla nechodil do zariadenia v F., v máji nastúpil do novej školy.

Svedok C.. C. F. vypovedal, že v októbri 2016 začal na súde návratové konanie. Odvtedy bol so synom v pravidelnom kontakte 2-krát týždenne cez Skype a aj ho osobne na Slovensku navštevuje. V máji 2018 mu matka dieťaťa povedala o jeho sexuálnom zneužívaní. L. sa pred ním obnažoval, chcel vidieť, ako vykonáva potrebu, obchytával ho a snažil sa mu dať ruku do zadku. V apríli 2018 boli v OC Optima na záchode, hovoril, že „chce cikať jogurt“. Keď sa ho na tie veci opýtal, povedal, že má s pánom učiteľom A. tajomstvo, ktoré mu nepovie.

Stará matka maloletého poškodeného, H. Q. ako svedkyňa vypovedala, že po návrate dcéry a vnuka z Anglicka na ňom nepozorovala žiadne zmeny, navštevoval predškolské zariadenie v A., následne na ul. L. v V. a potom mu bolo odporúčané absolvovať prípravku v zariadení v F.. Niekedy v decembri začal byť nervóznym, podráždeným, často plakal a prestal spievať, kreslil hrôzostrašné obrázky. Keď bol chorý a bola s ním doma, s veľkým krikom sa prebudil a kričal „oni ti neublížia, nemôžem ti nič povedať“, nechcel to vysvetľovať, hovoril, že sa bojí. Raz sa hral s pexesom, na otázku, odkiaľ ho má, povedal, že od uja A. a súčasne aj to, že iba s ním má tajomstvo, ktoré nikomu neprezradí.

Svedok M. Q. k správaniu maloletého v rokoch 2017 - 2018 uviedol, že keď bol u matky na návšteve, registroval, že sa extrémne bojí tmy, musel s ním ísť niekto na toaletu, hoci všetci boli hneď vedľa v obývačke. Mal výbuchy hnevu, plaču, neboli to reakcie primerané dieťaťu. Nemal problém s nahotou a všimol si, že keď sa s ním jeho sestra hrala a mali hlavy blízko seba, vystrkoval jazyk.

Svedkyňa Y.. V. I. uviedla, že s mal. L. prišla do prvého kontaktu dňa 6. 9. 2016, mal prejavy hyperaktivity. Z obdobia, keď navštevoval zariadenie v F., mala k dispozícii správy liečebného pedagóga, triednej učiteľky a psychológa, pri vyšetrení dňa 10. 4. 2018 ju matka informovala o situácii so skrývačkou na toailete, že jej syn povedal, že má s učiteľom A. tajomstvo a o zmenách v jeho správaní. Keď sa maloletého opýtala, ako sa hrajú v družine, vybehol za matkou do čakárne, čo predtým nerobil, objavil sa u neho nový prejav, a to hlučná hra a záujem o kresbu, v ktorej našla výraznú agresívno-falickú tematiku, čo je prejav odchýlky od bežnej populačnej normy. Pretože nadobudla podozrenie, že ide o sexuálne zneužívané dieťa, podala trestné oznámenie, ktoré je prvé od r. 2005, kedy začala vykonávať činnosť psychológa.

Podľa správy zo psychologického sledovania, ktorú vypracovala svedkyňa dňa 16. 4. 2018, matka s dieťaťom absolvovali osem pravidelných konzultácií v ambulancii s cieľom monitorovania dieťaťa, terapie a výchovného poradenstva pre matku. Y. dieťaťa uviedla, že od novembra 2017 pozoruje u syna zmeny v správaní, kričanie, výbuchy hnevu, extrémny strach z tmy, ukazuje sa jej holý, často má ruku v slipoch, niekoľkokrát jej povedal, že „akého má veľkého pipíka, že on vie vyrásť“.

Svedkyne Y.. F. F. a R. M. prišli s maloletým do styku v dobe od marca 2016 do júla 2016, kedy navštevoval materskú školu v obci A.. V marci 2016 na odporúčanie odborníkov si jeho matka vyžiadala konzultáciu z dôvodu, že maloletý mal byť udretý učiteľkou. Pri konfrontácii s tromi učiteľkami dieťa na obvinení už netrvalo a matka na to už nijak nereagovala.

Svedkyňa E. U. T. bola od 12. 3. 2018 - 16. 3. 2018 v zariadení v F. na pedagogickej praxi. Na maloletého sa pamätá, že bol ako ostatné deti, bol veselý, nepozorovala na ňom smútok, skleslosť. Obžalovaný prišiel do triedy urobiť zápis do dokumentácie, vtedy sa hrala s poslednými asi 3 deťmi na skrývačku v triede a na chodbe. Deti sa chceli skrývať aj s obžalovaným, ktorý to najprv odmietol a potom súhlasil. V priestoroch boli v tom čase rozsvietené svetlá, deti sa skrývali aj na toailete, umyvárke, dvere boli na miestnostiach vždy otvorené. Pred 17-tou hodinou prišla pre maloletého matka, vtedy sa asi obžalovaný pohyboval s deťmi na chodbe „dokončovali sme tú hru“, L. a Y. sa tešili, že ich našiel.

L. bol spokojný, šťastný, pýtal sa matky, či sa ešte nemôže ostať hrať. Reakciu matky hodnotila ako bežnú, nič nekomentovala.

Svedkyňa H. F. je od roku 2014 riaditeľkou liečebno-výchovného sanatória, obžalovaného pozná od r. 2004, po pracovnej stránke ho hodnotila pozitívne, správal sa slušne, deti ho mali rady, mal s nimi športové aktivity. Na jeho správaní k deťom nepozorovala nič nevhodné a nemala takéto informácie ani od kolegov. Maloletý poškodený bol podľa nej snaživý do učenia, bol milý, rád tancoval, spieval; negatívne zmeny v jeho správaní nepozorovala. S jeho matkou prišla 2-krát do kontaktu.

Svedkyňa Y.. V. C. uviedla, že obžalovaný sa k deťom správal ústretovo, organizoval im športové akcie, niektoré aj v sobotu za účasti rodičov, deti ho mali rady.

Svedkyňa K. Y. je špeciálny pedagóg, psychoped; obžalovaného, ktorý je zodpovedný, bezproblémový kolega, pozná štyri roky. Miluje svoju manželku a deti, vie to z jeho rozprávania. Maloletého poškodeného vnímala ako neposedného, nevydržal dlho pri jednej činnosti. Mal dobrú slovnú zásobu, ale nedokázal popísať dej.

Svedok T. Y. bol v kontakte s maloletým poškodeným asi len dva týždne v apríli 2018, pamätá si ho ako živého chlapca, neskôr sa od riaditeľky dozvedel o skrývačke a o tom, že maloletý hovoril matke, že má s ujom A. tajomstvo. L. matka sa na svedka vypytovala, pretože jej syn tvrdil, že bol s ním samým na letisku. Riaditeľke ukázal fotografie zo dňa 9. 4. 2018, z ktorých je zrejme, že na akcii na letisku bolo asi 15 detí.

Svedkyňa Y.. H. J. pracuje v liečebno-výchovnom zariadení od r. 2001, je liečebný pedagóg, obžalovaný nie je jej priamym nadriadeným a nemala informáciu o tom, z čoho je obvinený. Zmeny v správaní maloletého nepozorovala, v novembri už zaznamenala jeho posun v pracovnej motivácii a pri teste v marci 2018 „ohromné napredovanie v rámci osobnosti dieťaťa“, čo bolo zásluhou najmä triednej učiteľky a psychologičky.

Súdna znalkyňa z odboru psychológia, klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí, poradenská psychológia, psychológia sexuality T.. U. M., T.. zotrvala na záveroch svojho posudku, ktorý písomne vypracovala v prípravnom konaní dňa 7. 5. 2018. Maloletý poškodený vysokou mierou pravdepodobnosti opisuje a reprodukuje skutok tak, ako sa stal, napriek miernym rozdielom. Znalkyňa s vysokou mierou pravdepodobnosti dospela k záveru, že maloletý poškodený bol sexuálne zneužívaný a to v preukázateľnej bezdotykovej forme.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie), sexuológia R.. Y.. R. G. k osobe obžalovaného konštatoval, že netrpí duševnou chorobou ani poruchou, V dobe spáchania trestného činu netrpel duševnou chorobou, poruchou ani sexuálnou deviáciou. Obžalovaný netrpí závislosťou od alkoholu ani iných psychoaktívnych látok. Bol podrobený PPG vyšetreniu (laboratórne meranie objemových zmien penisu pri prezentácii erotických a neerotických podnetov). Záznam svedčí pre jeho heterosexuálnu orientáciu, nesvedčí o prítomnosti sexuálnej deviácie. Pri PPG vyšetrení obžalovaného boli reakcie na podnety dobre čitateľné, vyšetrenie bolo validné. Znalec tiež uviedol, že podľa odbornej literatúry sa sexuálne delikventného správania dopúšťajú väčšinou osoby, u ktorých sa sexuálna deviácia nepreukáže a motív ich konania je skôr psychologický (mocenské správanie, ponižovanie a pod.). V prípade dospelého muža, ktorý netrpí sexuálnou deviáciou a nie je intoxikovaný psychoaktívnou látkou, nie je takýto štýl správania obvyklý.

Zo spisu Okresného súdu Košice I sp. zn. OT 16/2018 vyplýva, že obžalovaný bol trestným rozkazom zo dňa 24. 1. 2018 odsúdený za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 od. 1 Tr. zákona. Dňa 22. 1. 2018 o 17,03 hod. riadil osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, dychovou skúškou mu bola nameraná hodnota 1,05 mg/l alkoholu v dychu. Toto odsúdenie má už fikciu zahľadania. Obžalovaný po vznesení obvinenia uviedol, že má doma a v práci problémy, necítil sa pod vplyvom alkoholu, keď išiel pre staršieho syna, ktorý bol na tréningu. Pri parkovaní narazil do zaparkovaného vozidla, odišiel ale svedomie mu nedalo, vrátil sa naspäť a pri cúvaní opäť narazil do toho istého auta. Podľa dvoch svedeckých výpovedí, keď vodič veľkého čierneho vozidla narazil pri parkovaní do vozidla zn. Škoda Octavia a snažil sa rýchle z miesta odísť, nahlásili na políciu jeho evidenčné číslo. Keď sa išli pozrieť na rozsah poškodenia zaparkovaného vozidla, čierne vozidlo sa vrátilo a opäť chcelo

parkovať, pričom znovu nabúrало do toho istého vozidla. Komunikácia s vodičom nebola možná, bol opitý, nebol schopný zmysluplne reagovať a s autom odišiel. Kým čakali na políciu, zbadali ako dotýčny vodič tackavým krokom smeruje k základnej škole, chvíľu tam zotrval a keď vyšiel von a išiel za ním majiteľ poškodeného vozidla, vytrhol sa mu a ušiel, poškodený ho naháňal.

Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach súd konštatuje, že obžalovaný spáchanie trestného činu od počiatku popiera. Vinu obžalovaného majú preukazovať výpovede poškodeného maloletého a jeho matky, ktorí priamo za páchatel'a označujú obžalovaného. V jeho neprospech svedčia aj závery znaleckého dokazovania T. M.. Výpovede svedka C.. F., H. Q. a M. Q. síce priamo neusvedčujú obžalovaného zo spáchania daného skutku, avšak z výpovede C.. F. a H. Q. vyplýva, že poškodený maloletý mal nejaké tajomstvo s obžalovaným. Z výpovedí uvedených svedkov zhodne vyplýva, že poškodený maloletý vykazoval neprimerané prejavy správania. Z výpovede matky poškodeného má súd za preukázané, že tieto zmeny v správaní poškodeného začali v novembri 2017, pričom dané časové obdobie uviedla matka poškodeného aj svedkyňa Y. I., ktorá tento časový okamih potvrdila vo svojej výpovedi.

Oproti týmto dôkazom stojí výpoveď svedkyne U. T., ktorá sa zúčastnila hry na schovávačku, počas ktorej sa obžalovaný schoval s poškodeným na záchode, ktorá ale nevypovedala o tom, že by pri tejto schovávačke došlo k nejakému protiprávnemu konaniu zo strany obžalovaného voči poškodenému. Svedkyne F., C., H. a L., ako aj svedkovia F. a Y. zhodne veľmi pozitívne hodnotili obžalovaného po pracovnej stránke. Daný svedkovia objektívne nevypovedali priamo ku konaniu, ktoré obžalovanému kládla za vinu obžaloba.

Teda obžalovaného môže priamo usvedčovať iba samotný maloletý poškodený. Jeho výsluch vykonaný za prítomnosti vyšetrovatel'ky a znalkyne T. M. bol zachytený prostredníctvom obrazovo - zvukového záznamu. Súd na základe tohto záznamu vyhodnotil priebeh a spôsob vedenia daného procesného úkonu ako v rozpore s Trestným poriadkom. Znalkyňa kládla otázky maloletému veľmi sugestívnym spôsobom, vkladala mu do úst svoje vlastné slová a jednoducho nedokázala usmerniť a korigovať správanie maloletého tak, aby súd nadobudol presvedčenie, že maloletý sústredene a uvedomujúc si vážnosť jeho odpovedí, reaguje na položené otázky. Z hľadiska prejavu maloletého jeho výpoveď pôsobí nedôveryhodne a nepresvedčivo, maloletý nedokáže v primeranom čase reagovať na otázku, vo svojej pozornosti neustále odbieha k iným veciam, jeho odpovede sú príliš infantilné, chvíľami vypovedá spôsobom, ktorý vyvoláva presvedčenie, že ide o čistú fabuláciu či fantazírovanie, na iných miestach zase pôsobí dojmom, že je schopný uviesť hocičo, len aby zaujal svoje okolie. Ani po obsahovej stránke jeho výpoveď nie je pre súd dostatočne usvedčujúca. Maloletý hovorí o obžalovanom veci, ktoré by mohli svedčiť v jeho neprospech, ale vzápätí maloletý k povedanému dodá: „akože“. Uvedený dodatok ostáva nevysvetlený, čo znemožňuje jednoznačne posúdiť, či poškodený hovorí pravdu a trvá na nej alebo si vymýšľa.

Teda aj po obsahovej stránke sa nedá jednoznačne povedať v čom poškodený vypovedal pravdu a v čom mu nie je možné uveriť. Niektoré maloletým vypovedané skutočnosti sú tak za hranicou reality, že sú dané dôvodné pochybnosti o tom, či vôbec je schopný relevantným spôsobom popisovať skutočnosti dôležité pre účely uznania viny obžalovaného. To, že obžalovaný v niečom usvedčuje obžalovaného, resp. vypovedá o niečom, čo svedčí v neprospech obžalovaného a naznačuje jeho vinu resp. protiprávne konanie a hneď je poškodený schopný poprieť resp. spochybníť toto svoje tvrdenie, významne degraduje akúkoľvek dôkaznú hodnotu daného dôkazu. Uvedené napokon viedlo súd k záveru, že jeho výpoveď nie je dostatočne presvedčivá na to, aby sa o ňu súd mohol oprieť pri uznaní viny. Napriek tomu, že okresný súd tomu neprípisoval žiaden význam, odvolací súd hodnotí dôveryhodnosť poškodeného aj cez ďalšie dve obvinenia zo strany poškodeného, keď v jednom prípade mal byť udretý učiteľkou a v druhom prípade mal byť sám na letisku s jedným učiteľom. Obidva prípady sa náležite nepreukázali. V prvom prípade poškodený pri ďalšom preverovaní jeho udretia učiteľkou nezotrval na svojom tvrdení a v druhom prípade boli predložené fotografie, ktoré jeho tvrdenie vyvracajú. Uvedené len prispieva k spochybneniu dôveryhodnosti tvrdení maloletého.

Dôveryhodnosť výpovede maloletého poškodeného nie je možné podoprieť ani ďalšími usvedčujúcimi dôkazmi. Predovšetkým ju nemožno podporiť výpoveďou jeho matky, nakoľko jej výpoveď je len odvodeným dôkazom. Matka poškodeného prakticky o konaní obžalovaného vypovedá len na základe toho, čo jej povedal o obžalovanom samotný poškodený. Pokiaľ ide o také skutočnosti, ktoré

vnímala priamo samotná svedkyňa - zaparený a začervenaný zadoček, neprimerané prejavy správania poškodeného - tieto ešte samé o sebe neusvedčujú obžalovaného zo spáchania stíhanej trestnej činnosti. Teda súd nemá pochybnosti o tom, že v tak citlivej otázke ako je sexuálne zneužitie vlastného dieťaťa, by rozhodne poškodená nefabulovala a krivo by neobvinila obžalovaného, avšak poškodená vypovedá len to, čo jej povedal poškodený a preto jej výpoveď, je vo vzťahu ku obžalovanému, usvedčujúcim a hodnoverným dôkazom len do tej miery, do ktorej bude uznaná hodnovernosť výpovede samotného maloletého poškodeného.

Výpoveď maloletého nepodporujú ani výsledky znaleckého odkazovania vykonaného znalkyňou T. M.. Vo vzťahu znaleckým záverom menovanej znalkyne má súd vážne výhrady. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že tak ako to už bolo povedané na inom mieste tohto rozhodnutia, ani v zmysle Trestného poriadku a ani podľa súdnej praxe, znalecké dokazovanie nie je nadradené iným dôkazným prostriedkom a aj výsledky znaleckého skúmania je treba posudzovať a vnímať v spojení s ďalšími vykonanými dôkazmi. Súd kriticky podrobil predmetné znalecké skúmanie vlastnému hodnoteniu a dospel k záveru, že nemožno ho vnímať ako objektívne a odborne presvedčivé. Súd nemá pochybnosti o tom, že v správaní maloletého sa objavili neprimerané spôsoby správania sa. Ak by sme aj pripustili, že dané spôsoby správania poškodeného, sú z pohľadu znalkyne a svedkyne I. reakciou na sexuálne zneužitie nemožno sa stotožniť s tvrdením, že maloletý nemá sklon skresľovať a subjektívne vykresľovať posudzované situácie. Znalkyňa vôbec nezohľadnila tie časti výpovede, ktoré vyvolávali pochybnosti o spôsobilosti maloletého vypovedať relevantným spôsobom. Teda spochybnenie tohto znaleckého dokazovania vedie k záveru, že v tomto konaní nebolo dostatočne preukázané, že by maloletý bol sexuálne zneužitý a nebola preukázaná znalecky ani dôveryhodnosť maloletého poškodeného. Iste mohlo by sa namietat, že v záujme spravodlivého rozhodnutia bolo potrebné vykonať nové znalecké dokazovanie iným znalcom. Uvedené však súd nepovažuje za potrebné a ani možné. Predovšetkým nový znalec by musel vychádzať v prvom rade z výpovede maloletého zo dňa 4.5.2018. Túto výpoveď vzhľadom na spôsob jej vykonania a spôsob kladenia otázok súd nepovažuje po formálnej stránke za súladnú s trestnoprávnou úpravou. Teda nový znalec by musel vychádzať z toho istého podkladu, ktorý mala k dispozícii aj T. M., pričom daný výsluch je dôkazne bezcenný. Nový výsluch poškodeného vzhľadom k jeho osobe, veku, psychickému stavu, odstupe času od skutku a najmä vzhľadom na záujem predchádzať sekundárnej viktimizácii neprichádza do úvahy.

Ak by sme aj napriek uvedenému trvali na výsluchu poškodeného, ku ktorému by aj došlo a poškodený napriek vyššie uvedeným výhradám by dokázal vypovedať dostatočne dôveryhodným a presvedčivým spôsobom a teda mali by sme teoreticky voči obžalovanému priamo usvedčujúci dôkaz, musel by ho súd konfrontovať s ďalšími dôkazmi a skutočnosťami, ktoré uviedol obžalovaný v rámci svojej obhajoby.

Jednoznačnú vinu obžalovaného spochybňuje to, že neprimerané prejavy správania sa u poškodeného objavujú od novembra 2017, pričom nebolo preukázané, že by v tomto mesiaci resp. v čase bezprostredne predchádzajúcom tomuto mesiacu, obžalovaný bol oficiálne alebo neoficiálne v kontakte s poškodeným. Oficiálne podľa triedneho výkazu pôsobil v triede poškodeného až od marca 2018. Dokazovaním nebolo preukázané, kedy by čo i len teoreticky mohol obžalovaný sa dopustiť konania, ktoré mu kládla za vinu obžaloba, a už vôbec nebolo jednoznačne preukázané konkrétne miesto a čas, kedy sa obžalovaný správal k poškodenému inkriminovaným spôsobom. V danej súvislosti súd poukazuje na výpovede zamestnancov centra, z ktorých vyplynulo že obžalovaný pri organizovaní športových podujatí mohol prísť do izolovaného kontaktu s chovancom, avšak na druhej strane trieda poškodeného je prechodová a do budovy centra vstupujú ľudia, ktorí čakajú na chodbách za účelom návštevy pedagógov.

V prospech obžalovaného vyznieva aj incident, ktorý spustil podozrenie voči obžalovanému a to je skrývačka obžalovaného s poškodeným na záchode v tme. Súd má pochybnosti, či vtedy došlo k zneužitiu poškodeného. Predovšetkým obžalovaný sám iniciatívne sa nezapojil do hry, bolo to na naliehanie detí. Na záchode nebol obžalovaný sám s poškodeným, ale bolo s nimi ešte jedno dieťa a napokon ani svedkyňa U., ktorá bola prítomná pri tejto hre, nevypovedala nič v tom zmysle, že by mohlo počas hry dôjsť k zneužitiu poškodeného.

Ak by aj poškodený maloletý pri novom výsluchu usvedčoval obžalovaného, bolo by potrebné jeho výpoveď konfrontovať so závermi Y. G., podľa ktorých obžalovaný netrpí sexuálnou úchyľkou a nepreukázali sa žiadne preferencie pedofilných foriem sexuálneho správania.

Je pravda, že tento znalec pripustil, že aj u dospelého muža, ktorý netrpí sexuálnou deviáciou môže požitie návykovej látky spúšťať deviantné správanie. S poukazom na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného za prečin marenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. spadajúce do inkriminovaného obdobia súd vyslovil záver, že takéto požívanie alkoholu mohlo svedčiť v prospech deviantného správania obžalovaného, v dôsledku čoho bola vyvrátená jeho obhajoba. S uvedeným prístupom k hodnoteniu daných skutočností sa odvolací súd nestotožnil. Takéto posudzovanie dôkazov, by mohlo ak, tak len podporne svedčiť v prospech viny obžalovaného, avšak v danej veci samotné odsúdenie obžalovaného za trestnú činnosť súvisiacu so zneužívaním návykovej látky, nie je dostatočné na preukázanie, že skutočne aj došlo ku skutku, kladeného obžalovanému za vinu.

Vysloviť vinu obžalovaného, len na základe toho, že teoreticky v rozhodnom období bol u obžalovaného prítomný spúšťač určitého delikventného správania, ktorý navyše nie je deviant a popiera spáchanie skutku, by bolo v rozpore s požiadavkou jednoznačne preukázanej viny obžalovaného.

Ak by sme si teda predstavili, že by poškodený pri svojom opätovnom výsluchu jednoznačne usvedčoval obžalovaného, po konfrontovaní tohto dôkazu s vyššie uvedenými skutočnosťami, by súd musel skonštatovať stav skutkových pochybností, ktoré by už nebolo možné odstrániť ďalším dokazovaním a bolo by potrebné rozhodnúť v zmysle zásady in dubio pro reo. Preto súd nevidel nijakú opodstatnenosť vo vykonaní nového znaleckého dokazovania.

Vyhodnotením daného dôkazného stavu dospel súd k záveru, že výpoveď poškodeného trpí takými vadami, pre ktoré je absolútne ako dôkaz nepoužiteľná, nakoľko bola vykonaná neprípustným spôsobom. Rovnako obžalovaného nemôžu usvedčovať ani výpoveď matky poškodeného, rodinných príslušníkov či znalecké závery T. M.. Znalecký posudok T. M. je v rozpore s vykonanými dôkazmi a súd nemôže ho vnímať ako dostatočne presvedčivý po odbornej stránke. To, že niektorí svedkovia vypovedali o tom, že poškodený mal s obžalovaným isté tajomstvo, môže zakladať tak nanajvyššie podozrenie, ale nie je dostatočné na vyslovenie jednoznačnej a nepochybnej viny obžalovaného. Obhajoba predniesla nad rámec uvedeného ďalšie významné skutočnosti, ktoré prispeli k spochybneniu viny obžalovaného. Predovšetkým vykonané dokazovanie nedáva odpoveď na otázku, prečo poškodený vykazuje zmeny správania 5 mesiacov pred tým, než obžalovaný začal pedagogicky pôsobiť v jeho triede a tiež nebolo zistené kde a kedy mohol obžalovaný daný skutok spáchať pred marcom 2018. Nejde o prvý prípad, kedy poškodený tvrdil isté negatívne skutočnosti vo vzťahu ku nejakému pedagógovi, pričom ani v jednom prípade sa jeho tvrdenia nepreukázali ako pravdivé. Aj pod vplyvom nevhodne vedeného výsluchu má súd zato, že poškodený už používa vo vyjadrovaní naučené výrazy, teda dôvodne môže existovať obava z tzv. „prepožičaného scenára“, v dôsledku čoho výsluch poškodeného je prakticky neopakovateľný. Pri hodnotení otázky viny obžalovaného netreba prehliadnuť ani svedecké výpovede zamestnancov daného centra, z obsahu ktorých nevyplývalo ani len podozrenie, že by sa v minulosti objavil nejaký problém s obžalovaným resp. nejaký tieň podozrenia z nejakých neprimeraných prejavov obžalovaného vo vzťahu ku chovancom.

Na základe vyššie uvedených úvah dospel konajúci súd k záveru, že vina obžalovaného nebola jednoznačne a nepochybne preukázaná, nakoľko vykonané dôkazy bez dôvodných pochybností nepreukazujú, sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania. Obžalovaný vzniesol dôvodné pochybnosti vo vzťahu k otázke jeho viny, ktoré sa nepodarilo vykonaným dokazovaním odstrániť, v dôsledku čoho možno povedať, že obhajoba síce nebola preukázaná, ale nebola ani vyvrátená, čím sú dané dôvodné pochybnosti o vine obžalovaného.

V tejto súvislosti krajský súd navyše pripomína, že v prípade, ak má slúžiť výpoveď poškodeného (svedka) ako jediný priamy dôkaz, preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov (odborné vyjadrenie, znalecký posudok, stopy, výpovede svedkov, či listinné dôkazy), musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybnený, či dokonca vyvrátený.

Oslobodenie obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. por. nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že sa skutok nestal, ale postačí len pochybnosť o tom, či sa stal. Preto súd v zmysle citovaného ustanovenia Tr. por. obžalovaného spod obžaloby oslobodil, pretože nebolo dokázané, že sa skutok stal, pričom tento rozsudok bol prijatý hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.